

3. More on the above in: M. Radisavljevic et al: Public management in countries in transition, between the present and the future. MK Portorož, April 2015.

4. I. Adžes: Upravljanje životnim ciklusom preduzeća», Novi Sad, 2004, p 234.

**Решетняк Т. І.**

к.е.н., доцент кафедри стратегії підприємств  
Київського національного економічного  
університету ім. Вадима Гетьмана  
м. Київ, Україна  
tatresh@mail.ru

**Reshetnyak Tatyana,**

PhD, Associate Professor,  
Enterprise Strategy Department,  
SHEI «Kyiv National Economic University  
named after Vadym Hetman»  
tatresh@mail.ru

## **МІКРОЕКОНОМІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ КОНКУРЕНТНОГО ВИБОРУ ПІДПРИЄМСТВА В НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ**

**АНОТАЦІЯ.** У статті надано визначення поняття конкурентного вибору підприємства, розглянуто глобальні тенденції нової економіки, визначено мікроекономічні детермінанти конкурентного вибору компанії в аспекті конкурентної стратегії, конкурентної поведінки та тактики конкурентних дій.

**КЛЮЧОВІ СЛОВА:** нова економіка, конкурентний вибір підприємства, інформатизація, конкурентна поведінка.

## **MICROECONOMIC DETERMINANTS OF THE COMPETITIVE COMPANY CHOICE IN A NEW ECONOMY**

**ABSTRACT.** In the article the concept of a competitive company choice is determined, the global trends of a new economy are considered, the microeconomic determinants of the competitive company choice in terms of the competitive strategy, competitive behavior and competitive action tactics are determined.

**KEYWORDS:** new economy, competitive company choice, informatization, competitive behavior.

Конкурентний вибір — ієрархія стратегічних рішень щодо взаємоузгодження цілей, типу поведінки та відповідного набору тактичних засобів, яким віддає перевагу підприємство в галузевій

конкуренції. Ієрархічна структура конкурентного вибору підприємства містить рівні конкурентної стратегії, конкурентної поведінки і тактики конкурентних дій [1].

Конкурентний вибір підприємства в новій економіці обумовлений характером і змістом глобальних тенденцій економічного розвитку. Зазвичай до таких відносять: загострення глобальної конкуренції в усіх галузях економіки, інтернаціоналізацію бізнесу; фінансиалізацію, що полягає у зростанні ролі фондових ринків, фінансових інституцій та інструментів у структурі та регулюванні світової та національних економік; інформатизацію, що базуються на визнанні ключової ролі інформаційних технологій у всіх сферах економічної діяльності; структурні зрушення, в наслідок яких спостерігається домінування наукомістких галузей, що забезпечують виробництво й обслуговування інформаційно-комунікаційного обладнання, створення і поширення програмних продуктів, мережевої інфраструктури формування, збереження, поширення й використання інформаційного ресурсу; загальне збільшення розмаїття суспільних інститутів і форм економічної взаємодії [2—4].

Поруч із глобальними тенденціями суспільно-економічного розвитку конкурентний вибір підприємства в новій економіці обумовлюється впливом цілого ряду факторів мікроекономічного рівня, що відображають вплив макроекономічних тенденцій на поведінку окремих товаровиробників на ринках свого продукту. Мікроекономічними детермінантами конкурентного вибору підприємства в новій економіці є такі.

По-перше, глобальна тенденція інформатизації на мікроекономічному рівні реалізується як використання інформаційних технологій у виробничій, обліковій, управлінсько-організаційній діяльності на підприємстві. Інформаційні технології доповнюють фактор праці, що підвищує його продуктивність завдяки інтенсифікації навчання та інтелектуалізації виробничих процесів. Разом з тим, інформаційні технології сприяють зміні організаційної структури компанії, ефективнішими визнаються мережеві й віртуальні організаційні структури підприємств, що характеризуються сплюсненням організаційних ієрархій і підвищенням значущості горизонтальних комунікацій. Також виявом тенденції інформатизації на макрорівні є створення корпоративних систем залучення, ідентифікації, обробки, збереження, поширення та використання інформаційних і знансєвих ресурсів і цілеспрямоване інвестування в ефективне управління знаннями. В аспекті конкурентного вибору підприємства тенденція інформатизації знахо-

дить свого втілення на рівні тактики конкурентних дій, зокрема як засіб прискорення прийняття рішень.

По-друге, тенденція поширення інновацій і домінування наукомістких галузей в структурі глобальної економіки спонукає підприємство до створення нових наукомістких продуктів і послуг. Забезпечення конкурентоспроможності шляхом впровадження технологічних, організаційних, управлінських, маркетингових інновацій характеризує конкурентний вибір підприємства на рівні способів конкурентної поведінки.

По-третє, тенденція інтелектуалізації глобальної економіки, що виражається у порівняно високій доходності підприємств, що функціонують у галузях створення програмного забезпечення, мікроелектроніки, інтелектуальних послуг, обумовлює вибір конкурентної стратегії компанії в цілому. Прийняття рішення щодо напрямів диференціації або фокусування шляхом пошуку вільної ринкової ніші здебільшого детерміновано вибором галузі позиціонування компанії.

По-четверте, тенденція фінансиалізації глобальної економіки мотивує підприємство до застосування заходів щодо підвищення вартості акцій на фондовому ринку, що детермінує конкурентну поведінку компанії.

Інноваційний характер нової економіки обумовлений цілеспрямованим пошуком нових сфер формування конкурентних переваг провідними компаніями. Постіндустріальний суспільно-економічний розвиток орієнтує економічних агентів у напрямку пошуку способів застосування новітніх науково-технологічних знань у виробництві продукції з метою зниження витрат і створення нових видів товарів і послуг, що задовольнятимуть нові потреби та утворюватимуть попит на відповідних ринках. Інноваційність, як здатність до отримання економічного ефекту від технічних, технологічних, організаційно-управлінських оновлень, перебуває серед пріоритетів розвитку суб'єктів нової економіки.

### **Література**

1. Решетняк Т. І. Поняття конкурентного вибору підприємства в новій економіці: проблеми онтологічної фіксації / Решетняк Т. І. // *Агросвіт*. — 2012. — № 23. — С. 24—27
2. Ерохин С. Г. Анализ этапов постиндустриальной трансформации // *Новая экономика* / Ерохин С.Г. — М.: Магистр, 2009. — С. 72—90.
3. Сизов В. С. Принципы менеджмента в новой экономике / В. С. Сизов // *Вопросы новой экономики*. — 2010. — №3. — С. 4—22

4. Нова економіка: форми вияву, причини і наслідки / [Клодт Х., Бух К. М., Хрістенсен Б. та ін.]; пер. з нім під кер. В. В. Рокочої. — К.: Вид-во «Таксон», 2006. — 306 с.

**Сидоренко О. М.,**  
здобувач кафедри міжнародного менеджменту,  
ДВНЗ «Київський національний економічний  
університет імені Вадима Гетьмана»  
o.sydoenko@ukr.net

**Sydorenko. O. M.,**  
Applicant of International Management Department,  
SHEI «Kyiv National Economic University  
named after Vadym Hetman»  
o.sydoenko@ukr.net

## **ГЛОБАЛЬНИЙ ФОРМАТ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ КОМПАНІЙ**

### **THE GLOBAL FORMAT OF DEVELOPMENT OF MANAGEMENT OF THE COMPANIES**

Жорсткість конкуренції на світовому ринку вимагає від компаній постійного пошуку можливостей для нарощування свого потенціалу та зміцнення конкурентних позицій, що спонукає їх змінювати свою інвестиційну стратегію, адаптувати її до нових умов середовища та формувати нові конкурентні переваги. Отже, варто враховувати, що нинішнє міжнародне глобалізоване середовище формує нові виклики перед учасниками міжнародних економічних відносин, що суттєво актуалізує з'ясування питань формування ефективних механізмів корпоративного ризик-менеджменту, спрямованих на забезпечення сталих ринкових позицій міжнародних корпорацій.

У висококонкурентному середовищі XXI ст. на мікстратегії і менеджмент впливає ряд геоекономічних факторів і тенденцій. По-перше, домінування глобальних компаній, що обумовлює необхідність урахування рештою учасників міжнародного бізнесу даного факту і коригування їхніх зовнішньоекономічних цілей, стратегій і стратегічних планів, а також перебудови системи управління конкурентоспроможністю. По-друге, як пріоритетний мотив ведення зовнішньоекономічної діяльності розглядається завоювання лідируючих позицій на ринках країн, що розвиваються, які мають значний потенціал за рахунок зростаючої споживчої активності. По-третє, розвиток міжнародної діяльності значною мірою зумовлений доступом не лише до ринків, а і до